

Uzasadnienie wyroku wyd anego w trybie art. 387 k.p.k.

Na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów wymienionych w akcie oskarżenia Sąd uznał oskarżonego R. D. za winnego tego, że:

w dniu 02 lutego 2017 roku w Ł., działając wspólnie i w porozumieniu z drugim ustalonym mężczyzną, co do którego materiał wydzielono do odrębnego postępowania, posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci siekiery, po uprzednim użyciu wobec O. D. przemocy w postaci wepchnięcia go siłą do mieszkania, a ponadto grożąc mu pozbawieniem życia, pobiciem oraz zniszczeniem jego mieszkania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia tabletu marki M. o wartości 80 złotych i kombinerek o wartości 20 złotych na szkodę A. S. oraz telefonu komórkowego marki LG model L9 o wartości 200 złotych na szkodę O. D. o jest przestępstwa z art. 280 § 2 k.k.

Oskarżony R. D. swym zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 280 § 2 k.k. Oskarżony działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Oskarżony dokonał zaboru w celu przywłaszczenia tabletu marki M. o wartości 80 złotych i kombinerek o wartości 20 złotych na szkodę A. S. i telefonu komórkowego marki LG model L9 o wartości 200 złotych na szkodę O. D. używając wobec pokrzywdzonego O. D. przemocy w postaci wepchnięcia go do mieszkania, posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci siekiery oraz grożąc pokrzywdzonemu pozbawieniem życia, pobiciem oraz zniszczeniem jego mieszkania.

Należy tutaj zauważyć, że użyty w znamionach art. 280 § 2 k.k. zwrot „posługuje się” interpretowany jest w literaturze i orzecznictwie stosunkowo szeroko. W szczególności przyjmuje się, że posługiwaniem się będzie „każde manipulowanie nożem na oczach pokrzywdzonego, w tym okazywanie, choćby przez uwidocznienie fragmentu noża np. jego trzonka, tak by pokrzywdzony widział, że sprawca dysponuje danym przedmiotem, co ma wzbudzić u pokrzywdzonego obawę jego użycia” (wyrok SA w Katowicach z dnia 20 marca 2014 r., II AKA 58/14, LEX nr 1487118; zob. też identyczne stanowisko Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu zawarte w wyroku z dnia 13 sierpnia 2013 r., II AKA 219/13, LEX nr 1369274; por. identycznie Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 5 kwietnia 2013 r., II AKA 41/13, LEX nr 1315684).

W trakcie zdarzenia oskarżony posługiwał się niebezpiecznym przedmiotem w postaci siekiery. Oskarżony trzymał siekiere w ręce, demonstrował ją co miało wzbudzić w pokrzywdzonym obawę jej użycia. Obawa ta była uzasadniona gdyż w tym samym czasie oskarżony kierował pod adresem pokrzywdzonego groźby natychmiastowego użycia wobec niego przemocy opisane na karcie 5 akt sprawy.

Sąd wymierzył oskarżonemu zgodnie z jego wnioskiem i wobec braku sprzeciwu prokuratora i pokrzywdzonych karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Kara ta została wymierzona oskarżonemu przy zastosowaniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary (art. 60 § 1 i § 2 pkt 1 i § 6 pkt 2 k.k.).

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na względzie dyrektywy art. 53 § 1 i 2 k.k. oraz art. 54 § 1 k.k. jako, że jest on sprawcą młodocianym. W chwili czynu oskarżony miał ukończone 18 lat a w chwili orzekania w pierwszej instancji - 19 lat. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd uwzględnił stopień winy oskarżonego jak i stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu. Oskarżony dopuścił się zbrodni rozboju. Oskarżony działał z niskich pobudek tj. z chęci uzyskania łatwej korzyści majątkowej. Oskarżony nie działał jednak brutalnie. W chwili czynu oskarżony posługiwał się niebezpiecznym przedmiotem w postaci siekiery tj. demonstrował ją, ale jej nie użył. Zastosowana przez oskarżonego przemoc nie miała dużego nasilenia gdyż pokrzywdzony w jej wyniku nie doznał żadnych obrażeń ciała. Oskarżony nie wyrządził pokrzywdzonym istotnej szkody majątkowej. Wartość skradzionego przez oskarżonego mienia to 300 złotych, przy czym już na etapie śledztwa funkcjonariuszom Policji udało się część tego mienia odzyskać (telefon komórkowy marki LG model L9 o wartości 200 złotych). Oskarżony nie był dotychczas karany, prowadzi ustabilizowany tryb życia. W miejscu zamieszkania oskarżony cieszy się pozytywną opinią. Oskarżony przyznał się do

popelnienia zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę. Oskarżony przeprosił pokrzywdzonych za swoje zachowanie a Ci przyjęli jego przeprosiny. Tym samym oskarżony pojednał się z pokrzywdzonymi. Oskarżony zobowiązał się także do naprawienia pozostałej szkody wyrządzonej przestępstwem.

Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara 2 lat pozbawienia wolności spełni swe cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do niego, jak również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Oskarżony swoimi zachowaniem wyrządził pokrzywdzonym szkody. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej A. S. poprzez zapłatę na jej rzecz kwoty 100 (stu) złotych będącej równowartością skradzionego jej mienia.

Pokrzywdzony O. D. odzyskał skradzione na jego szkodę mienie już na etapie śledztwa.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. M. – Kancelarii Adwokackiej w Ł. kwotę 885,60 (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., Sąd zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w sprawie uznając, że poniesienie ich byłoby dla niego zbyt dolegliwe.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o prawie, sposobie i terminie wniesienia apelacji doręczyć Prokuraturze.